

ието и обработваньето на нашата писменност. Но при сичко туй писменийтъ ни езыкъ се еще е да лечь отъ да са сдобые съ Грамматика, която да бы излагала точно и напълно свойщинитъ му » (*).

Новийтъ Момчиловъ учебникъ за новобългар-
ская езыкъ, ако и да е, споредъ насъ, по съвършенъ
отъ другытъ, но мнозина намѣрватъ неговата метода
нѣколко трудна и не толкозъ удобна за първоначално
преподаванье. И право иматъ, защото ученикътъ само
тогази може да направи успѣхи, когато изъ начало
еще е свободенъ отъ сичко що е второстепенно,
т. е. непървоначално. За туй са изысква, щото у-
ченикътъ вънжъги да наченва отъ учебници по крат-
ки и по методически. Съ тъзи цѣль книжарската дру-
жина въ Търново, подъ името Момчиловъ С-ie, какъ-
то и нѣкои учители, ми предложихъ да пригответъ
една малка Грамматика, която да биде сгодна и за
първоначални и за по напреднилни ученици. И за
таквази смѣхъ да препоръжъ на нашите учители и
ученици настоящата *начална Грамматика*, съста-
вена по една по приста метода.

Тукъ нека ми е позволено да кажѫ, че азъ имамъ този учебникъ готовъ еще отъ 1854 год., и по него съмъ преподавалъ на учениците си съ успѣхъ цѣлы триадесетъ години, въ Желѣзникъ, Сливень и Търново. Имахъ слѣдователно време често да го преработвамъ рѣководимъ отъ науката и отъ дѣлго-временния опитъ, като земахъ во вниманіе сичкытъ

(*) Виждъ предисловието на Грамматиката Момчилова за ново-българския езыкъ, Русчукъ 1868.